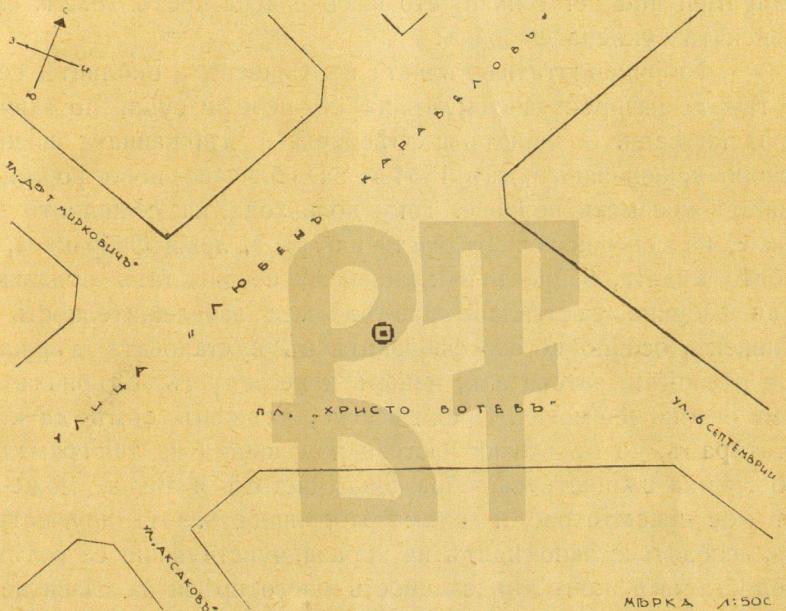

въ Селишкото дефиле, по течението на главната вада водохранилище (хавузъ) за пълнене съ вода през неработно време. Това водохранилище, лѣте напълнено съ вода, е служело, за да увеличава продуктивната мощь на фабричната вада. Хавузътъ бѣ голѣмъ воденъ басейнъ, иззиданъ хидравлично, постланъ отвѣнъ и отвѣтре съ здрави градешки плочи. До

СКИЦА
на площадъ „Христо Ботевъ“ (ШАДРАФАНА)
въ гр. Сливенъ

Площадъ „Добри Желѣзовъ“ и мястото на проектирания паметникъ.

сергията¹ на хавуза се намираше отдалечно двуетажно здание за помѣстване часть отъ фабричнитѣ дараци, предачки и тепавица.

Всичкитѣ павилиони сѫ строени отъ здравъ ломенъ камъкъ, ваденъ отъ близкитѣ на фабриката кариери, и отчасти отъ бигоръ (варовитъ шупливъ камъкъ), довезванъ отъ Се-

¹ Сергия се нарича равното място около старитѣ тепавици, обрасло съ зелена, добре отгледана трева, служаща за сушене на вълна, изпиране овалени аби и шащи. До преди освобождението, въ слivenскитѣ дефилета сѫ се наброявали до 71 тепавици съ сергии. По тия сергии, засѣнчени отъ орѣхови дървета, заобиколени отъ вода и отъ растителностъ — вишни и череши, слivenскитѣ еснафи сѫ общали най-вече да правятъ любимитѣ си зияфети и тиферичи.